

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/65/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2214010215
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2214010215.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a JUDr. Kataríny Batisovej, v trestnej veci proti obžalovanému J. W., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 24.11.2017 č. k. 4T/60/2014-154, na verejnom zasadnutí konanom dňa 17.1.2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného J. W., nar. XX.X.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Dunajská Streda rozsudkom zo dňa 24.11.2017, č. k. 4T/60/2014-154 rozhodol tak, že obžalovaného J. W. uznal za vinného, že dňa 29. januára 2013 v čase o 23.48 hod. v obci Vrakúň po Körtvélyešskej ulici v okrese Dunajská Streda napriek tomu, že mu bol rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 1T/41/2007 zo dňa 08.09.2008 právoplatného dňa 09.06.2009 uložený okrem iného i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 4 roky plynúci od 09.06.2009 viedol osobné motorové vozidlo zn. Kia Sportage, evidenčného čísla DS-270CG, pri čom bol prichytený policajnou hliadkou, teda maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahovalo rozhodnutie súdu o zákaze činnosti, čím spáchal prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmena d) Trestného zákona.

Za to bol odsúdený podľa § 323 odsek 2 Trestného zákona, § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona k súhrnnému nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov, pri súčasnom zrušení rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 2T/264/2010 zo dňa 18.02.2013, právoplatný 19.08.2013 vo výroku o treste, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad. Podľa § 48 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona obžalovaný bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal za obžalovaného odvolanie jeho obhajca, ktoré odôvodnil takto:

S napadnutým rozsudkom nie je možné súhlasiť, pretože z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by sa môj klient dopustil za vinu mu kladeného trestného činu. To, že môj klient kritického dňa riadil osobné motorové vozidlo zn. Kia Sportage tvrdia iba policajti. Tú skutočnosť, že voči môjmu klientovi boli zaujatí už dlhodobo, svedčí výpoveď policajta - svedka I. B., že dňa 29.01.2013 spolu s R. Y. zastavili motorové vozidlo, ktoré nadiel obžalovaný, ktorého poznal z F., nakoľko boli s ním problémy. Môj klient od začiatku trestného stíhania tvrdí, že predmetné vozidlo neriadil on, ale už nebohý J. S., táto skutočnosť bola dosvedčená aj nebohým J. S.. Súd však neuveril výpovedi svedka J. S. a obžalovaného z nepochopiteľného dôvodu, že J. S. mal vtedy uložený trest zákazu činnosti, pričom napriek zákazu činnosti nič nebránil svedkovi J. S., aby sa dopustil protiprávneho činu a riadil motorové vozidlo.

Súd pochybil aj pri ukladaní trestu, nakoľko skutok mal spáchať obžalovaný pred uložením trestu rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda 2T/264/2010, ktorým mu bol uložený podmienený trest pre oveľa závažnejší trestný čin podľa ust. § 323 ods. 2 Tr.zák., preto uloženie nepodmienečného trestu vo výmere 4 roky 8 mesiacov je nespravodlivý a nerešpektuje zásady ukladania trestu, nakoľko súd by mal upustiť od uloženia súhrnného trestu. Podľa názoru obhajoby súd pochybil pri ukladaní trestu aj vtedy, keď uložil obžalovanému súhrnný trest poukazujúc na rozsudok 2T/264/2010, nakoľko obžalovaný bol odsúdený aj po uložení podmieneného trestu ďalším rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 4T/111/2015, teda pred vyhlásením rozsudku v prejednávanej veci, preto ak už súd rozhodol obžalovanému uložiť nepodmienečný súhrnný trest, by mal uložiť súhrnný trest aj ohľadom rozsudku 4T/111/2015, teda zrušiť výrok o treste rozsudku 2T/264/2010 ako aj rozsudku 4T/111/2015. Podľa ust. § 42 ods. 3 Tr. zák. súd nemôže uložiť súhrnný trest a zrušiť výrok o treste skoršieho rozsudku len vtedy, ak sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený. Ďalšou alternatívou bolo uloženie samostatného trestu, nakoľko vzhľadom na odsúdenie 4T/111/2015 už nejde o súbeh trestných činov pre ktorých bol obžalovaný odsúdený rozsudkami 4T/60/2014 a 2T/264/2010. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhuje, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na verejnom zasadnutí nariadenom na rozhodnutie o odvolaní obžalovaného, obžalovaný uviedol, že stále trvá na tom, že je nevinný. Poukazuje na to, že sudkyňa okresného súdu nevyhovela jeho návrhu zabezpečiť si vyjadrenie zo správy ciest, z ktorého by vyplynulo, že tá cesta, po ktorej mal jazdiť, bola v tom čase už uzavretá, pretože bola veľká zima, veľké mrazy a cesta bola zaviata snehom, neprejazdná. Pravda je, že sedel za volantom vozidla, ale toto vozidlo neriadil, pretože čakal na vodiča - pána S.. V tom čase objednával náhradné automobilové súčiastky zo Slovenska aj z Maďarska a pán S. mu vždy robil šoféra. Nie je teda pravda, že by on mal vtedy uložený zákaz činnosti. Tak isto sudkyňa nevyhovela návrhu vyžiadať od policajtov protokol, z ktorého by vyplývalo, že týmto povedal, že síce sedel za volantom, ale neriadil vozidlo.

Obhajca obžalovaného uviedol, že trvá na dôvodoch písomne podaného odvolania a navrhuje napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu, namieta, že neboli vykonané dôkazy, ktoré jeho klient navrhoval, výrok o vine je nesprávny a nezákonný a rovnako aj výrok o treste.

Prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výrokom, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozhodnutia v rozsahu podaného odvolania a zistil nasledovné.

Konanie pred súdom prvého stupňa, vyhodnotil odvolací súd tak, že hlavné pojednávanie vykonal okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a zároveň postupom okresného súdu neboli porušené práva obžalovaného na obhajobu, ani jeho právo na spravodlivý súdny proces.

Rozsah, v ktorom vykonal okresný súd dokazovanie, je podľa názoru krajského súdu dostatočný na spravodlivé rozhodnutie vo veci, v súlade so zákonnými požiadavkami uvedenými v ustanovení § 2 ods. 10 Trestného poriadku. To, že okresný súd nevykonal dôkazy, ktoré navrhoval obhajca obžalovaných, nemalo za následok nesprávne rozhodnutie a ani porušenie práva na obhajobu. Nie je porušením práva obžalovaného na obhajobu, ak súd nevykoná dôkazy, ktoré obžalovaný navrhol. V súlade s názorom okresného súdu, aj krajský súd uvádza, že výpovede svedkov, príslušníkov policajného zboru, ktorí vykonali zastavenie vozidla, ktoré v čase spáchania skutku viedol obžalovaný a následnú kontrolu totožnosti vodiča, sú dostatočnými na preukázanie skutočností, potrebných na rozhodnutie. Z obsahu výsluch uvedených svedkov nemožno nijakým spôsobom vyvodit' záver o tom, že títo svedkovia by boli nejakým spôsobom zaujatí voči obžalovanému a teda, že by vierohodnosť ich výpovedí mohla byť spochybnená. Rovnako nebol zistený žiaden motív, pre ktorý by uvedení svedkovia nepravdivo alebo dokonca krivo vypovedali proti obžalovanému. Výpovede týchto svedkov teda poskytujú dostatočný podklad na rozhodnutie o vine obžalovaného. Okresný súd sa správnym spôsobom vysporiadal aj s výpoveďou svedka S., pričom krajský súd sa s odôvodnením hodnotenia hodnovernosti výpovede tohto svedka v plnom rozsahu stotožňuje. Pokiaľ sa obhajoba dožadovala zabezpečenie listinného dôkazu, ktorý by mal preukazovať to, že cesta, po ktorej mal obžalovaný viesť motorové vozidlo, bola v čase spáchania skutku uzavretá a neprejazdná, krajský súd uvádza, že zabezpečeniu a predloženiu takéhoto dôkazu obhajobe nič nebránilo. Nie je povinnosťou súdu zabezpečovať dôkazy v prospech obhajoby, najmä v prípadoch, v ktorých to môže urobiť sám obžalovaný alebo jeho obhajca. Tento záver je odrazom princípu kontradiktórnosti trestného konania.

Pokiaľ ide o uloženie súhrnného trestu odňatia slobody, okresný súd postupoval správne, keď obžalovanému uložil jeden súhrnný trest podľa ustanovenia § 42 ods. 1 Trestného zákona za spáchanie aktuálnej prejednávanej prečiny marenia výkonu úradného rozhodnutia, ako aj za spáchanie prečiny útoku na verejného činiteľa, za ktorý bolo už skôr odsúdený rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 18. 2. 2013, spisová značka 2T/264/2010. Aktuálne prejednaný prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia totiž obžalovaný spáchal skôr, ako bol vyhlásený uvedený rozsudok v konaní vedenom pod spisovou značkou 2T/264/2010. Oba trestné činy súd teda z pohľadu ukladania trestu v súbehu a bolo správne pri ukladaní trestu postupovať podľa ustanovenia § 42 ods. 1 Trestného zákona. Pokiaľ ide o ďalšie odsúdenia v iných trestných konaniach, ktoré vo svojom odvolaní uvádza obhajca obžalovaného, tieto nie sú v súbehu s aktuálne prejednaným trestným činom a z pohľadu ukladania trestu predstavujú recidívu trestnej činnosti.

Vo vzťahu k výške uloženého trestu okresný súd správne zistil prevahu priťažujúcich okolností uvedených v § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona a trestnú sadzbu, ktorá sa vzťahuje na trestný čin zo zbierajúcich sa trestných činov najprísnejšie trestný, správne upravil podľa ustanovenia § 38 ods. 4 Trestného zákona. V upravenej trestnej sadzbe súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 8 mesiacov, ktorý považuje krajský súd za primeraný, najmä s dohľadom na to, že trest je ukladaný za spáchanie dvoch úmyselných trestných činov, ako aj s poukazom na trestnú minulosť obžalovaného, ktorú v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol okresný súd. Uložený trest tak spĺňa najmä účel individuálnej prevencie a slúži na zabezpečenie ochrany spoločnosti pred obžalovaným ako páchatelom trestnej činnosti tým, že mu zabráni v ďalšom páchaní trestnej činnosti.

Rovnako správne okresný súd rozhodol aj o spôsobe výkonov trestu odňatia slobody, pri splnení podmienok uvedených v § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

Na základe vyššie uvedených zistení dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie obžalovaného je v celom rozsahu nedôvodné a preto ho podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.